

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

Wrocław, 23.06.2006 r.

RWR 43-1/06/AG

Decyzja nr RWR 25/06

Na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art. 80 i art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (j.t. Dz. U. 2005 r. Nr 244, poz. 2080) a także stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz.U. Nr 18 z 2002 r., poz. 172 z późn.zm.),

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
odmawia się uwzględnienia wniosku Przedsiębiorstwa Komunalnego HEMIZ-BIS Sp. z o.o. w Prochowicach z dnia 24 kwietnia 2006 r. w przedmiocie rozłożenia na raty kary pieniężnej w kwocie 17.450, 00 zł, której obowiązek zapłaty wynika z decyzji Prezesa Urzędu nr RWR 12/06 z dnia 6 kwietnia 2006 r.

UZASADNIENIE

1. W dniu 6 kwietnia 2006 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej Prezesem Urzędu lub organem antymonopolowym) wydał decyzję nr RWR 12/06, w której uznał za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (dalej: ustawa antymonopolowa) praktykę polegającą na nadużywaniu przez Przedsiębiorstwo Komunalne HEMIZ-BIS Sp. z o.o. w Prochowicach (dalej: Spółka) pozycji dominującej na lokalnym rynku oczyszczania ścieków na terenie Miasta i Gminy Prochowice, poprzez narzucanie nieuczciwych cen w wyniku obciążenia grupy dostawców ścieków nie podłączonych do sieci kanalizacyjnej częścią kosztów związanych z jej utrzymaniem i eksploatacją i nakazał zaniechania jej stosowania. W pkt II sentencji ww. decyzji Prezes Urzędu nałożył na Spółkę karę pieniężną w wysokości 17.450,00 zł.

2. Spółka otrzymała ww. decyzję nr RWR 12/06 w dniu 13 kwietnia 2006 r. Od decyzji tej Spółka nie wniosła odwołania, w związku z czym decyzja uprawomocniła się po dwóch tygodniach od daty jej doręczenia, tj. w dniu 28 kwietnia 2006 r. Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy antymonopolowej Spółka powinna uiścić karę pieniężną w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji, tj. do dnia 12 maja 2006 r.

3. W dniu 26 kwietnia 2006 r. Spółka wystąpiła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie z wnioskiem o rozłożenie należności w wysokości 17.450,00 zł na 10 miesięcznych rat, każda po 1.745,00 zł, płatnych do 25 dnia każdego miesiąca, poczynając od maja 2006 r. W uzasadnieniu wniosku z dnia 24 kwietnia 2006 r. (L.dz. 73/w/06) Spółka podniosła, iż jednorazowa spłata kary jest dla niej znacznym obciążeniem finansowym. Spółka przeżywa trudności finansowe, ponieważ jej działalność gospodarcza jest obecnie ograniczona tylko do usług komunalnych. Przychody z tej działalności nie zaspokajają w całości potrzeb Spółki związanych z finansowaniem bieżącej działalności. Ponadto Spółka zaznaczyła, iż zdarzenie będące przyczyną nałożenia kary pieniężnej jest konsekwencją mylnej interpretacji przez Spółkę przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. 2001 Nr 72, poz. 747 ze zm.) i jest to zdarzenie incydentalne i niezamierzone.

Dowód - wniosek z dnia 24 kwietnia 2006 r.

4. Ponieważ w nadesłanym wniosku brak było dokumentów potwierdzających trudną sytuację finansową Spółki, pismem z dnia 5 maja 2006 r. Urząd wezwał Spółkę do przedłożenia następujących dokumentów i danych:

- rachunku zysków i strat za lata 2004-2005 i za I kwartał 2006 r.;
- sprawozdania z przepływów pieniężnych za lata 2004-2005 i za I kwartał 2006 r.;
- analiz wskaźnikowych za lata 2004-2005 i za I kwartał 2006 r.
- informacji, czy w latach 2003-2006 Spółka korzystała z pomocy publicznej.

Dowód – pismo Urzędu z dnia 5 maja 2006 r.

5. W odpowiedzi na ww. pismo, Spółka dostarczyła w dniu 18 maja 2006 r. następujące informacje i dokumenty:

- rachunek zysków i strat za IV kwartał 2004 r. oraz za rok 2005;
- bilans za IV kwartał 2004 r. oraz za rok 2005;
- informacja dodatkowa do sprawozdania finansowego za IV kwartał 2004 r. oraz za rok 2005;
- CIT-8 za IV kwartał 2004 r. oraz za rok 2005;
- CIT-2 za I kwartał 2006 r.

Spółka poinformowała również, iż w latach 2003-2006 nie korzystała z pomocy publicznej.

Dowód – pismo Spółki z dnia 15 maja 2006 r.

6. Spółka w obecnej formie prawnej prowadzi działalność od 13 października 2004 r. Z przedłożonych dokumentów wynika, iż w IV kwartale 2004 r. Spółka osiągnęła zysk netto w wysokości ***tajemnica przedsiębiorstwa*** zaś w 2005 r. zysk netto w wysokości ***tajemnica przedsiębiorstwa***

6.1. Wskaźniki rentowności sprzedaży wyniosły: ***tajemnica przedsiębiorstwa*** Pomimo spadku poziomu rentowności w roku 2005 Spółka nie poniosła straty. Na podstawie przedłożonych dokumentów finansowych Prezes Urzędu ustalił również poziom płynności finansowej Spółki (Tab. 1):

Tab.1. Analiza płynności finansowej Przedsiębiorstwa Komunalnego HEMIZ-BIS Sp. z o.o. w latach 2004-2005. ***tajemnica przedsiębiorstwa***

Wskaźnik płynności	2004 r.	2005 r.
Płynność bieżąca		
Płynność szybka		

Źródło: opracowanie własne na podstawie dokumentów finansowych Spółki.

Wskaźniki płynności finansowej informują o zdolności przedsiębiorcy do terminowego regulowania bieżących zobowiązań. Wskaźnik płynności bieżącej jest podstawowym miernikiem wypłacalności przedsiębiorcy. Jest to stosunek majątku obrotowego do zobowiązań bieżących. Przyjmuje się, że optymalny poziom tego wskaźnika powinien kształtować się w granicach od 1,5 do 2,0. Obniżenie tego wskaźnika poniżej 1,2 stanowi wyraźne zagrożenie dla bezpieczeństwa finansowego przedsiębiorcy.

Wskaźnik płynności szybkiej wyraża natomiast zdolność przedsiębiorcy do spłaty zobowiązań na podstawie łatwiej dostępnych finansowych składników majątku trwałego. Przyjmuje się, że wskaźnik ten powinien wynosić przynajmniej 1.

Jak widać powyżej (Tab.1), ***tajemnica przedsiębiorstwa*** Oznacza to, że Spółka jest w stanie na bieżąco regulować swoje zobowiązania i nie grozi jej utrata płynności finansowej.

6.2. W analizie kondycji finansowej przedsiębiorcy dużą rolę odgrywają również wskaźniki zadłużenia. Dla oceny rozpatrywanego wniosku Prezes Urzędu przeprowadził również analizę zadłużenia Spółki (Tab.2).

Tab.2. Analiza zadłużenia Przedsiębiorstwa Komunalnego HEMIZ-BIS Sp. z o.o. w latach 2004-2005. ***tajemnica przedsiębiorstwa***

Wskaźnik zadłużenia	2004 r.	2005 r.
Ogólne zadłużenie [zobowiązania ogółem/ aktywa ogółem]		
Pokrycie odsetek [zysk przed opodatkowaniem i spłatą odsetek/odsetki]		

Źródło: opracowanie własne na podstawie dokumentów finansowych Spółki.

W 2004 r. wskaźnik ogólnego zadłużenia Spółki, jako iloraz zobowiązań do ogółu aktywów, wyniósł ***tajemnica przedsiębiorstwa***

Oceniając, czy zadłużenie przedsiębiorstwa jest umiarkowane czy nadmierne, należy wziąć pod uwagę zdolność przedsiębiorstwa do obsługi długu, a szczególnie do zapłaty oprocentowania. Wskaźnik pokrycia odsetek informuje, ile razy zysk przewyższa wartość płaconych odsetek. W przypadku Spółki wskaźnik ten wyniósł ***tajemnica przedsiębiorstwa***

6.3. Jednocześnie z dostarczonych sprawozdań finansowych wynika, iż ***tajemnica przedsiębiorstwa***

6.4. Popularnym wskaźnikiem, charakteryzującym sprawność w rozliczeniach z kontrahentami, jest wskaźnik czasu rozliczenia należności w dniach. W 2004 r. wyniósł on ***tajemnica przedsiębiorstwa***. Przeciętny czas rozliczenia należności Spółki uległ zatem znacznemu skróceniu, co świadczy pozytywnie o zdolności Spółki do ściągania należności.

Dowód – pismo Spółki z dnia 15 maja 2006 r. wraz z załącznikami

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Artykuł 106 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 200 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* stanowi, że Prezes Urzędu może na wniosek przedsiębiorcy, związku przedsiębiorców lub osób, o których mowa w art. 103, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, odroczyć uiszczenie kary pieniężnej albo rozłożyć ją na raty ze względu na ważny interes wnioskodawcy. Przepisy ustawy nie precyzują, w jakich okolicznościach dopuszczalne jest odroczenie uiszczenia kary pieniężnej lub rozłożenie na raty, posługując się ogólną przesłanką „ważnego interesu wnioskodawcy”. Przesłanka ta jest analogiczna do „ważnego interesu podatnika”, będącego podstawą rozkładania na raty podatku lub zaległości podatkowej na podstawie art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.) (Elżbieta Modzelewska-Wąchal, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Twigger, Warszawa 2002, s. 358-359).

W uzasadnieniu wniosku o rozłożenie kary na raty Spółka podała, iż przychody z działalności gospodarczej Spółki w zakresie usług komunalnych nie zaspokajają w całości jej potrzeb związanych z finansowaniem tej działalności i konieczność jednorazowej spłaty kwoty kary pieniężnej nałożonej na Spółkę przez Prezesa Urzędu stanowi dla Spółki znaczne obciążenie finansowe.

Analiza przesłanych Urzędowi dokumentów finansowych nie wskazuje jednak, aby Spółka była niezdolna do zapłaty kary w wysokości 17.450,00 zł i że uiszczenie tej kary jednorazowo do budżetu państwa wpłynęłoby w sposób znaczący na jej płynność finansową, czyli na niewywiązywanie się ze zobowiązań płatniczych w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych (pracowników).

Rachunki zysków i strat pokazują, iż Spółka nie ponosi strat na prowadzonej działalności gospodarczej, a nawet wypracowuje niewielki zysk. Również wskaźniki płynności oraz zadłużenia są na umiarkowanym poziomie, co świadczy o braku zagrożenia płynności finansowej Spółki.

Wreszcie, kara rzędu 17.450,00 zł stanowi zaledwie ***tajemnica przedsiębiorstwa*** % przychodu Spółki, co przy umiarkowanej płynności finansowej, braku poważniejszych zobowiązań długoterminowych i braku nakładów na inwestycje nie stanowi istotnego zagrożenia dla finansów Spółki.

Tym samym przesłanka ważnego interesu wnioskodawcy jako ewentualnego rozłożenia kary na 10 rat po 1.745,00 zł płatnych w cyklu miesięcznym nie została spełniona.

Jednocześnie należy zaznaczyć, iż przepisy ustawy antymonopolowej nie regulują zagadnienia, w jakiej formie prawnej Prezes Urzędu odmawia uwzględnienia wniosku o rozłożenie kary na raty. Na podstawie art. 80 ustawy antymonopolowej, zastosowanie ma tu przepis art. 104 k.p.a. stanowiący, że organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji (...). Uzasadnione jest więc przyjęcie, że odmowa odroczenia płatności i rozłożenia na raty kary następuje w drodze decyzji, na którą przysługuje prawo wniesienia odwołania. (Elżbieta Modzelewska-Wąchal, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Twigger, Warszawa 2002, s. 359).

W związku z powyższym należało orzec jak wyżej.

Zgodnie z treścią art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymuje:

Przedsiębiorstwo Komunalne
Hemiz-Bis Sp. z o.o.
ul. Jagiellońska 32
59-230 Prochowice